

hele Handelsmarine. Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for Loven i den foreliggende Skikkelse, og hvor gjerne jeg end stulde see, at den udkom, og hvor nødvendig jeg end anseer den for at være, vil jeg dog hellere være med til at forkaste den end vedtage den med saadanne Bestemmelser som dem, der staae i § 6. Jeg skal derfor ogsaa, da jeg haaber, at saavel den ærede Minister som Landstinget vil gaae ind paa Forandringer, tillade mig at fremkomme med Forslag til Forandringer i saa Henseende til anden Behandling.

Ordf: Naar den sibste ærede Taler har udtalt, at han vilde ønske et Reglement for Forpleiningen, saa har han vistnok overseet, at i § 43 er der udtrykkelig lovet et saadant. — Jeg kan i mange Henseender ganske slutte mig til de Udtalelser, der ere komne baade fra ham og navnlig fra den første ærede Taler idag. Jeg kan næsten sige, at den Udtalelse, som jeg mindst kunde tiltræde, af den ærede første Taler, var den, hvori han sammenlignede Nødvendigheden af denne Lov og dens snarlige Udkommen med Nødvendigheden af Straffelovens Udkommen. Jeg troer rigtignok, at der i Virkeligheden langt fra er den samme Trang til denne som til den igaar behandlede Lov, og ligeledes maa jeg udtale, at jeg troer, at det vil være nødvendigt, dersom denne Lov skal vise sig heldbringende og opfylde sin Bestemmelse, at den undertastes ikke saa faa og mere gennemgribende Forandringer, end Tilfældet er med den Lov, der blev behandlet igaar. — Jeg kan ikke nægte, at jeg har faaet det Indtryk ved at læse denne Lov, som om den staaer i de væsentligste Ting vel meget paa Skipperens Side. Det synes mig, som om i alle Spørgsmaal, hvor der er Tale om ikke alene at faae Ret, men om at faae Ret med Hensyn til Ting, hvor det virkelig gjælder Noget, er Skipperen den, der omhyggeligst er sørget for, og derimod er der ikke levnet Mægt til Mandstabet. Jeg mener nu, at der med Hensyn til dette maa skjæles mellem to Ting. Skipperen skal ganske vist have den størst mulige Ret og Frihed til at opretholde god Skik og Orden ombord, men udenfor dette, udenfor hvad der er ligefrem rettet paa

dette Maal, er der ikke Grund til at stille sig mere paa hans Side end paa Mandstabets, og dertil kan jeg ikke nægte, at der synes mig at være Tendens i Loven. Jeg har troet at spore en saadan særlig Omhu for grundig at gardere Skipperen igjennem hele Loven, men meest har jeg dog imod det minuttieuse Capitel om Søfolks Forseelser. Der er allerede af den ærede første Taler henviist til et Par Punkter, men jeg skal tillade mig at nævne et Par andre, der klarere ville gjøre min Mening gjældende. Jeg mener, at de disciplinaire Forseelser, Mandstabet begaaer imod god Orden ombord, navnlig hvor de kunne virke hemmende paa Skibets Cours, eller hvorved Skibet kunde komme i Fare, ganske vist bør straffes temmelig haardt, men i Henseende til Forhold, som ikke kunne siges at angaae Saadant, f. Ex. Forseelser i Havn, har § 5 i Udkastet været utilbørlig streng. Naar det f. Ex. i den 3die Post siges, at den Mand, der er bleven forhyret, men som ikke er mødt i rette Tid, og som Skipperen saa har maattet tvinge ombord, skal bøde en halv Maanedes Hyre, forekommer det mig, at det er en Straf, der ikke er saa nødvendig, navnlig naar hensees til, at § 17, isølge hvilken den, der rømmer med Hyren, hvad enten han iforveien har tiltraadt sin Tjeneste eller ikke, skal kunne tiltales for Bedrageri. Det forekommer mig ikke, at det er nødvendigt at lade ham ovenikjøbet bøde en halv Maanedes Hyre, hvilket dog er et ikke ubetydeligt Pengebeløb. Det hedder endvidere i Post 4 — den ærede første Taler berørte et noget beslægtet Tilfælde, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa den stedfindende Anomali — at den, som paa fremmede Steder selv har taget sig Landlov, eller efter erholdt Tilladelse ikke vender tilbage i rette Tid, skal bøde to Dages Hyre, hvis han dog kommer ombord samme Dag; men, hvis han derimod først møder næste Dag, bøder han $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre. Det vil dog vist i de fleste Tilfælde stille sig saaledes, at forsaavidt Vedkommende ikke vender tilbage i rette Tid, vil han komme noget efter Midnat, og Skipperen vil da næsten altid kunne vælge det andet Alternativ, at lade Manden bøde $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre. Denne Straf forekommer mig imidlertid for